

Một trời đã lên khá cao, nắng xuyên qua kẽ nhòm ngòm chùm mây bay lơ lửng tạo nên một hình ảnh khi tối, khi sáng...nhật đêm và ngày kề cận bên nhau. Không khí thật oi bức, ngột ngạt...báo hiệu một ngày đầy nắng nóng. Tôi và hai người bạn bước vào quán cà-phê quen thuộc trong xóm tôi. Quang cảnh quán hôm nay có vẻ khác thường vì khách đông hơn thường lệ và có cảnh nhòm ngòm một chút ít khi vào thường thấy mùi vị cà-phê. Tuy đông khách, nhòm ngòm nhưng không náo nhiệt như mọi ngày, chỉ có nhòm ngòm thì thật to nhỏ cùng với tiếng nhạc từ cái radio của bà chủ quán H. mới cho mọi người nghe. Chúng tôi vào quán lần này không phải để thưởng thức hương vị cà phê, mà là muốn được chia sẻ nhòm ngòm nỗi lo âu cùng với mọi người. Bỗng nhiên, đài phát thanh ngừng vài giây để người dẫn chương trình của cô xướng ngôn viên vang lên một cách trầm trọng: Yêu cầu đồng bào mua máy radio và chỉ nghe tin tức quan trọng sẽ được phát thanh trong chốc lát. Sau đó là tiếng của ông “Trên Tháng ba ngày, mê phong lan và quần vợt (tennis)” Đồng ý Văn Minh “tuyên bố đầu hàng”. Đó là buổi sáng mà suốt đời tôi sẽ không bao giờ quên được, 30.4.1975.

Ngày 18.3.1975, quân Khmer Đỏ tiến vào Nam Vang, kết thúc một trang sử và cũng mở đầu cuộc thảm sát hàng nghìn người qua gia này. Sự kết thúc đó đã báo hiệu tình huống với nhiều đen tối đang chờ đợi Việt Nam. Vì trong suốt cuộc chiến, Cao Miên với ông Hoàng Sihanouk như một di sản viên mãn, lúc thì đóng vai kép “thường”, lúc thì thay vai kép “độc”...Nhóm chỉ có “độc” mà không có “thường” nên quốc gia của ông đã cần người hiên cho nhân loại “vụ tuồng” mang tên “Cánh Đồng Giết” (The Killing Field). Những láng giềng của ông là Việt Nam, đã khôn ngoan hơn nên không cho trình diễn vụ tuồng quá lộ liễu đó, chỉ âm thầm diễn tuồng “Rừng Đầy Xương Khô” rồi thành công dù không có khán giả quốc tế thường thấy. Máu xương người dân lành của hai dân tộc đã phải chan hòa, làm phân bón cho núi rừng âm u, các cánh đồng xanh màu mỡ...để sản xuất những hạt gạo khô màu máu, những viên sỏi đá “không bao giờ thành cơm” cho thành viên thuộc độc (thực khu hiều của mafia việt tộc là: Có sức người sỏi đá cũng thành cơm), các loại cây mang tính người, để lách sự của cả hai nước được sang trang với toàn bộ thế hệ.

Ngày 26.3.1975, những tin tức được loan đi từ các đài phát thanh, truyền hình và báo chí cho biết quân mafia việt tộc đã mở các cuộc tấn công đồng loạt vào Ban Mê Thuột, Pleiku và Quảng Trị. Cảnh người dân của các vùng giới tuyến miền Trung phải bỏ quê hương, làng mạc bỏ nhau chạy trốn mafia việt tộc, chìm vào Biển Đông trên những chiếc thuyền con, xà-lan...Rời đến như “tù nghi di tản” từ Kontum, Pleiku và Tuy Hòa xuyên qua quốc lộ 7B. Cảnh quân dân hơn một triệu người vì pháo của mafia việt tộc trên quốc lộ này. Đó là những hình ảnh đau thương của dân tộc Việt Nam, là cảnh buồn thảm của Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa đã phải bỏ tay búa i nh của vài cấp lãnh đạo quân sự do Tây đào tạo để lại, cầm đầu là Nguyễn Văn Thiệu. Thêm vào đó, hàng ngày đài BBC cảnh là được mafia việt tộc truyền loan tin bán thật thời: Nay thì một nghìn này, mai thì một nghìn nọ (dù rừng chửa một, thí dụ: Nha Trang chỉ rơi vào tay quân gôn một tuần sau khi đài BBC đã loan tin) v.v...càng gây thêm cảnh buồn hơn trong dân chúng, góp công lớn cho việc tiến quân của mafia việt tộc trong việc xâm lược miền Nam Việt Nam.

Tin Ban Mê Thuột thất thủ là một gáo nước lạnh xối vào đầu người dân miền Nam. Vì nếu Miền không lọt vào tay Khmer Đỏ, thì tin đó cũng chỉ là một tin chiến sự thường nhật, Ban Mê Thuột có rơi vào tay quân rợ cũng sẽ được tái chiếm. Cái ý nghĩ Sài Gòn sẽ lọt vào tay mafia việt tộc bắt đầu hiện lên trong trí mọi người miền Nam. Bởi vì, dù không có hiệp ước “môi Thôn Nhỏ, răng Chí Phèo” (chuyện Chí Phèo của Nam Cao), họ u hút người dân miền Nam đầu hiều rừng

số liên hệ của ba người ở Đông Dông sông đã đến vì có “máu của anh đã chảy, thì máu của tôi cũng sẽ chảy”. Cũng như nhún nháo bắt đầu nhen nhúm khi người dân lo mua tích trữ nhúng vớt đồng coin thì hàng ngày, nhúng lặn này có vẻ được biết hơn vì họ hiểu rằng nhà đầu tư đang mua cho bằng được một gói, hoặc một thùng “cấp cứu” (first-aid) nhé. Cũng xáo trộn gia tăng khi tin Pleiku thất thủ. Rồi nhúng lặn của “Tông Tông” Thiệu (ai nghe là thành ‘tông-đ’ (tondeur))...nào là tái phôi trí...tùy nghi di tản v.v...Nhìn trên truyền hình cũng nhúng lặn về Quân đội di tản cùng với đồng bào tại miền Trung vào Sài Gòn, cũng ông Thiệu “t” Mphần bị và “t” nhúng m ch c v “tông tông” đ Quân L c Vi t Nam C ng Hòa l i thêm m t v Trung T ng, đó là Trung T ng Nguy n Văn Thi u! Người dân miền Nam biết rằng đã đến lúc chờ đợi một chương trình của ban Tùng Lâm! Điệu của thế nhút là tìm cách bỏ vào cho chính mình và gia đình.

Sài Gòn thất thủ đi vào hèn lặn, nó lại càng thêm hèn lặn khi nhúng gia đình giàu và có điếu kiển hèn...tập trung phi trường Tân Sơn Nhút và trường Tòa Đ i S Hoa K...ch được di tản khi Vi t Nam. Đ i l i, cũng có nhúng người nghèo nhân c h i r i l o n đ n các kho hàng “hôi” chút ít để được “gói là gói gói”, hoặc nhào vào B n C ng Sài Gòn (Kho 5) kiếm bao gói o...Th nhúng cũng có người không cần biết nhúng gì đang xảy ra...ung dung đi dạo xem Sài Gòn ra sao? Và, buồn nhút là cũng có nhúng của chu n b súng đ n, c qu t đ đón...chào mafia vi t c ng.

Như là khi h i ngh Paris đang diển tiến, thì Trường Đ i H c V n H nh đã thành lập một đội về “đ c công” bao gồm thanh niên, h c sinh và sinh viên của Trường. Nhúng và của h là tập tay M t tr n gi i phóng miền Nam đánh phá các c đi m quan trọng trong thành phố khi chúng tiến công vào Sài Gòn. Nhúng số vì đã không xảy ra như dự định nên h ch đóng vai trò tiếp đón và húng đ n mafia vi t c ng. Người Sài Gòn đã ch ng kiển c nh các thanh niên nam nữ của đ n v này c m c “m t tr n”, c “đ sao vàng”, tay đeo “băng xanh đ” c i honda ch y quanh thành phố hân hoan chào mừng xâm l c thành công...c a mafia vi t c ng. Cũng t đó, người Sài Gòn đặt tên cho đ n v này là: S đoàn 30-4 hoặc s đoàn 304. Nhân đây, tôi xin phép đ c h i ông nguyên Phó Vi n Trường Trường Đ i H c V n H nh gi nhúng m v , ch c v gì trong đ n v đ c công đó? Tôi ph i h i ông câu này vì t ngày ông ra sinh s ng h i ngo i, ông công khai bác bỏ Lá C Vàng Ba S c Đ . B i ông quên rằng trong khi ông t t (?) đ ng bào h i ngo i đã tập trung đ i l c này đi bi u tình tranh đ u cho ông đ c t do, cũng nh đóng góp tài chính đ v ông có phúng tiến đi đây, đi đó h p báo kêu gọi s giúp đ cho ông. Ông quên rằng cũng chính lá c này đã bao b c thân xác h ng trăm ngàn chi n sĩ đ ông đ c c th nh th i l y c p b ng tiến sĩ! Hành đ ng quay l ng và không ch p nh n Lá C Vàng Ba S c Đ có ph i là đ o đ c c a m t ng i trí th c? Thái đ c a ông hi n r a s v ong ân b i nghĩa thì làm sao người Vi t có thể coi ông là m t lãnh t ! Hay ông đ c phép ra h i ngo i là đ thi hành s m ng ‘bí m t’ mà đ ng mafia đã giao phó? Xin đ ng h i t i sao đ ng bào t n n c ng s n h i ngo i t thái đ l nh l ung đ i v i ông. Ông nên t h i chính ông đã làm nhúng gì trong quá khứ đóng góp vào tình tr ng đ t n c ngày hôm nay, nhút là nhúng gì ông đang c th c hi n có ph i phát xu t t chính l ng tâm của m t ng i trí th c yêu n c hay ch đ đ p l i ân s ng của nhúng k th ng công ông căn villa Đ ng M c Đ nh Chi, Sài Gòn sau 30.4.1975? Tôi tin rằng không ai có thể đ u đ c b t c v i c gì đ i ánh sáng m t tr i mãi mãi. H n n a, chiêu bài hòa gi i hòa h p đã l i th i (out of dated) không còn ăn khách. V t th ng hòa h p hòa gi i đ i v i dân t c Vi t Nam nói chung, đ i v i t p th ng i Vi t t n n c ng s n h i ngo i nói riêng, v n còn r máu và ng i Vi t Nam đang c g ng ngăn ch n v t th ng đó đ nó không trở thành v t m ung th i. C m n s rao gi ng l o i thu c mang đ c trùng mafia vi t c ng, xin vui lòng gi l y nó làm của riêng cho chính ông!

Hai quả bom tạc chết F5 của Nguyễn thành Trung rơi xuống Dinh Độc Lập nhưng không trúng mục tiêu. Sài Gòn càng thêm hỗn loạn, tình hình nghiêm trọng 24/24 được ban hành nhưng không có hiệu lực vì chúng còn ai lo tâm trí. Bởi vì họ hiểu rằng những người hiên diện trên đường phố là để tìm lối thoát khỏi Việt Nam, họ cần sống và nghề buôn bán...cùng với những đơn vị cảnh sát và binh sĩ của mặt số binh chủng được di chuyển về phía Sài Gòn. Lòng tôi bỗng dâng lên niềm chua xót khi nhìn gương mặt họ nhiên, vô tư của những người lính trẻ...vẫn nghiêm chỉnh thi hành nhiệm vụ dù các cấp chỉ huy đã ra lệnh rút. Đột nhiên đã có những tên phản bội, hèn nhát thì đột nhiên cũng có những anh hùng. Có ai là người thay đổi số phận sinh tử và niềm vui cuộc đời của các anh? Tôi hy vọng cũng phải có người đã thay đổi những điều bất hạnh đó! Riêng tôi chỉ có thể nói lên rằng :

- Các anh, dù bất cứ hoàn cảnh nào, dù hiên diện có bao nhiêu hiểm nguy, dù thân xác có bao nhiêu hành hạ từ những người tù đã man, họ đã vượt với lòng dũng cảm. Các anh đã trở thành người đầu tiên soi đường cho những thế hệ mai sau, và cũng sẽ mãi mãi ghi khắc trong tim tôi: Hình ảnh những người chiến sĩ Quân Lực Việt Nam Cộng Hòa, họ thân của Trần Hưng Đạo, Quang Trung, Hoàng Hoa Thám, Nguyễn Thái Học v.v...

Là bàn giao cho với Tổng thống gia ông Già Gân Trần Văn Hương cho ông Tổng thống Big Minh hoàn tất vào ngày 28.4.1975. Có người cho rằng Big Minh ham làm "tổng tông" nên đi đầu tiên đưa ra lệnh. Tôi nghĩ rằng Big Minh không đi chỉ có mặt số năm cái ghế "tổng tông" của chính phủ ba thành phần miền Nam, vì thế ông đã can đảm đưa mặt ra làm cái...mâm cho người ta chực! Ôi đời người! Ôi danh vọng! Chỉ là bãi rác dơ bẩn thôi !

Tối 28.4.1975, Huân huy chương Mui xút hiên trên đài truyền hình Sài Gòn. Anh ta đã trở nên an dũng bào qua lời kêu gọi đi kháng:"Xin đừng bào yên tâm, không có chi phải lo lắng và sợ hãi, những người anh em phía bên kia cũng là người Việt...Nam!" Vâng, chúng tôi nói tiếng Việt Nam chứ chúng tôi không có tâm hồn Việt Nam và vì Việt Nam. Chúng là Việt Nam kiều cư Trại di Ái, Lê Hoan, Hoàng cao Khôi, Nguyễn sinh Huy (bố của Hồ chí Minh) v.v...và sau cùng chúng là Việt Nam kiều cư của anh...vì chúng là những người bạn của anh...chúng biết có gì tốt và gì tồi! Điều khác biệt này đã được chúng minh rõ ràng rằng những đột nhiên số cải tạo tạm thời của các anh, nhà tù mới lên những năm còn những họ tên trong họ, hàng triệu người vô tội bị các anh giết, xác chôn vùi rải rác khắp các vùng rừng núi Việt Nam, gia đình tan nát, luân lý đổ vỡ...đột nhiên chỉ còn lại một lũ duy nhất là...đồng mafia! Các anh, những người đã từng nhìn không những bên phải cũng chúng đồng bên trái...vậy thì phải đồng phía dưới của chính gia khôn thoát, đã ngây trang khéo léo để không ai khám phá ra chân tướng thật sự của các anh trong cuộc chiến. Nhưng ngày hôm nay, người dân Việt Nam không nói rằng đã khám phá ra chân tướng thật sự của các anh, mà họ nói rằng họ là hiểu biết rằng tên ý nghĩa "đồng phía dưới-của chính gia là: Mafia, đồng mafia!"

Sáng ngày 29.4.1975, nhân dân miền Nam được nghe được trên đài phát thanh Sài Gòn số lệnh đưa tiên của "tân tông tông" yêu cầu Mặt rút khỏi Việt Nam trong vòng 48 tiếng đồng hồ. Sau khi số lệnh được ban hành, có những người không hề có ý nghĩ bỏ chạy trốn đây bây giờ cũng rời rạc...những quá khứ! Đi đâu bây giờ? Đồng người chen chân không lối và thối nát những lối có tiếng đồng pháo nổ gần đâu đó kèm theo những tràng súng nổ bị bóp, có thể là của những anh chàng "nhân dân trẻ tuổi", cũng có thể là của các "tân đồng chí AK 30-4" v.v...Không

còn l̄i ch̄ y, thôi thì cùng xóm làng, bè b̄n t̄ nhau tán láo...“Có th̄ Big Minh c̄ u v̄n đ̄ c tình hình vì Big Minh là nḡ i c̄ a Pháp, là k̄ đi hai hàng...và Pháp v̄n liên l̄ c ngō i giao, làm ăn buôn bán t̄ t v̄ i mafia v̄ i t̄ c̄ ng k̄ t̄ sau năm 1954!” Có nḡ i hī u bī t tình hình và nh̄ t là v̄ mafia v̄ i t̄ c̄ ng h̄ n thì ch̄ m̄ m c̄ i không nói...Sau cùng, m̄ i nḡ i cùng nḡ c m̄ t lên tr̄ i nhìn nh̄ ng chī c F4, F111 và tr̄ c thẳng đi t̄ n c̄ a M̄ bay l̄ n trên không ph̄ n Sài Gòn. Nhìn nh̄ ng chī c tr̄ c thẳng bay nḡ c ra phía b̄ bī n, ai ai cũng hī u có nh̄ u nḡ i đi t̄ n nḡ i trên đó...có nḡ i chép mī ng thì th̄ m: Ph̄ i chi mình cũng nḡ i trên đó! S̄ v̄ c này cho th̄ y dù có r̄ t nh̄ u nḡ i mū n r̄ i Vī t Nam nh̄ ng không đi là vì n̄ ng tình qū c gia dân t̄ c, và nh̄ t là b̄ nh h̄ ng b̄ i l̄ i kêu ḡ i c̄ a Hū nh t̄ n M̄ m. Nh̄ ng tình t̄ , v̄ n v̄ ng c̄ a con nḡ i thū n chính đ̄ a đ̄ n cái k̄ t qū mà ngàn đ̄ i sau s̄ không quên, đó l̄ à: “Hàng trī u nḡ i Vī t đã ch̄ t chìm ngoài Bī n Đông trong cū c tr̄ n ch̄ y b̄ o quȳ n Mafia v̄ i t̄ c̄ ng!”

Khō ng 11 gī sáng 30.4.1975, m̄ t l̄ n n̄ a nhân dân mī n Nam đ̄ c nghe s̄ c l̄ nh th̄ hai đ̄ c trên đài phát thanh Sài Gòn c̄ a “tông tông” Big Minh. Đó là l̄ i tuyên b̄ “đ̄ u hàng”! Trang s̄ đen t̄ i, đ̄ m máu đ̄ c l̄ t qua và nh̄ ng b̄ c cho trang s̄ c̄ a c̄ xe m̄ i kh̄ ng khī p ḡ p ngàn l̄ n h̄ n chuȳ n bánh! Và s̄ c l̄ nh đó là s̄ c l̄ nh cū i cùng c̄ a th̄ ch̄ mī n Nam, ch̄ m đ̄ t m̄ t cū c chī n tranh mà nḡ i dân mī n Nam nói riêng và toàn dân Vī t Nam chân chính nói chung không bao gī mū n. Nh̄ ng s̄ gī t chóc không ch̄ m đ̄ t̄ đó mà nó ch̄ là giây phút b̄ t đ̄ u cho m̄ t cū c chém gī t m̄ i tàn b̄ o và th̄ m kh̄ c h̄ n...Nh̄ ng lò sát sinh đ̄ c bī t đ̄ c m̄ c lên v̄ i nh̄ ng cái tên thích h̄ p v̄ i tình th̄ m̄ i, đó là: “Tr̄ i C̄ i T̄ o” dành cho quân, công, cán, chính...mī n Nam, là nh̄ ng nḡ i “mang n̄ máu v̄ i nhân dân” theo s̄ bū c t̄ i c̄ a t̄ p đoàn mafia v̄ i t̄ c̄ ng. S̄ kh̄ ng khī p c̄ a các tr̄ i này còn t̄ i t̄ ḡ p trăm l̄ n nh̄ ng tr̄ i gī t nḡ i t̄ p th̄ c̄ a Hitler̄ th̄ chī n II. “Vùng Kinh T̄ M̄ i” là n̄ i đ̄ c dùng đ̄ :

a- Th̄ c hī n chính sách c̄ p tài s̄ n, nhà c̄ a c̄ a nhân dân mī n Nam.

b- Tr̄ thù nhân dân mī n Nam b̄ ng cách đ̄ ȳ i và dùng thiên nhiên gī t h̄ trong danh chính ngôn thū n qua cái ḡ i “gī n dân t̄ p trung quá đông đúc t̄ i các thành ph̄ trong chī n tranh”. N̄ u h̄ còn s̄ ng sót thì cũng tr̄ thành nh̄ ng nḡ i ăn mày, ăn xin đ̄ u đ̄ ng xó ch̄ vì nhà c̄ a, tài s̄ n đã b̄ đ̄ ng mafia t̄ ch̄ thâu. Thanh niên nam n̄ cũng đã ph̄ i b̄ mình vì b̄ nh t̄ t hō c̄ c̄ các chī n tr̄ ng Miên, biên gī i v̄ i Trung C̄ ng, tr̄ giá cho cū c phiêu l̄ u chī n tranh làm tay sai ngō i bang c̄ a t̄ p đoàn mafia c̄ ng s̄ n Vī t Nam. Đ̄ ng th̄ i, mafia Vī t C̄ ng cũng có ý đ̄ nh trī t h̄ nh̄ ng m̄ m m̄ ng ch̄ ng đ̄ i trong t̄ ng lai, vì th̄ h̄ này đã có đ̄ trí khôn nh̄ n xét và so sánh gī a hai ch̄ đ̄ m̄ t “mũi tên b̄ n hai con chim” Th̄ gī i ph̄ i rùng mình khi nói đ̄ n tên Vī t Nam đ̄ i lá c̄ máu và sao vàng b̄ nh hō n!

B̄ u không khí trong quán đ̄ t nhiên tr̄ m xū ng, bà ch̄ quán v̄ n radio nh̄ l̄ i. Không ai nói v̄ i ai dù ch̄ m̄ t l̄ i. M̄ i nḡ i nḡ i nḡ c m̄ t nhìn khó̄ thū c loãng bay trong không gian tĩnh m̄ ch...Khō ng m̄ i phút trôi qua, tôi lī c m̄ t nhìn quanh...nh̄ u ḡ ng m̄ t hī n ra nét bū n vô t̄ , cũng có vài b̄ m̄ t v̄ i nét c̄ i “m̄ m” hài lòng! Tôi không th̄ dī n t̄ đ̄ c lòng tôi trong giây phút ‘kinh hoàng’ đó vì đ̄ u óc c̄ a tôi là khō ng tr̄ ng c̄ a bãi sa m̄ c v̄ đêm! Nói gì, nghĩ gì...đ̄ nh m̄ nh là bài toán nh̄ ū n s̄ không ai th̄ y đ̄ c, gī i đ̄ c...Nó ch̄ xū t hī n khi ph̄ i xū t hī n, r̄ i nó cũng ph̄ i ra đi nh̄ ng ch̄ chō n s̄ khác t̄ p n̄ i. Cáī n s̄ đó đã đ̄ c thai nghén t̄ sau tháng 7.1954, hī n lên nh̄ m̄ t bóng m̄ t̄ ngày 18.3.1975, sau cùng xū t hī n và k̄ t thúc vào sáng hôm nay, 30.4.1975

Tôi quay l̄ i nhìn hai nḡ i b̄ n, ch̄ a bī t ph̄ i nói gì thì m̄ t anh đã thì th̄ m: “Chī n tranh đã kéo dài ḡ n hai m̄ i năm. Bây gī m̄ i th̄ c s̄ hòa bình!” Tôi ch̄ a k̄ p có ý kī n thì anh b̄ n

khác đã thò dài nói: “Tao không biết cuộc đời của tôi mình sẽ đi về đâu?” Hai ý kiến thoắt thoắt ng phn. Mọt có vẻ chấp nhận với thóc tôi mình sao tiếng súng chm dọt!

Mọt đã thò y dđc với tiếng ng thng lại không sáng sá...dù rằng tiếng súng đã chm dọt!

Tôi ngi lng thỉnh với nhng ý nghĩ vớa trớ vờ trong trí. Thò y không thò có ý kiến nào thích hpp đđ đáp lđi hai ý kiến đó, tôi yên lng quan sát hai ngđđi rđi nhìn mđi ngđđi trong quán. Mọt sđ đng dđy ra vđ. Bà chủ quán tđ chđi nhđn tđn trđ cà-phê cđ a mđi ngđđi và nói: “‘Hòa bình’ đã đđn, tôi xin đđi mđi ngđđi bđ a cà-phê sáng nay, khđi phđi trđ tđn”. Lđi thêm mọt ý kiến vđ “hòa bình” nhng đđc mđi ngđđi hoan hô vì đã đđc uđng cà-phê “chùa”. Tôi quay qua hai ngđđi bđn và nói: “Que sera sera!” Chúng tôi chia tay và hđn gđp lđi trong mọt hoàn cđ nh thích hpp, vui tđđi hđn.

Tôi mđđn xe đđp cđ a anh bđn hàng xóm đánh mọt vòng tđ Đđng Bđch Đđng qua khu Nhà Rđng rđi xuđng tđi Kho 5 thì bđ tđc nghđn. Tđi Bđn Bđch Đđng, hàng ngàn, hàng chđc ngàn ngđđi vđn kiên nhđn và bđt chđp mđi nguy hiđm vì đđn pháo, đđn súng nhđ bđn vô tđi vđ...cđ a mđi lođi ngđđi có súng trên tay, chđ vđi mọt hy vđng mđng mạnh là...có thò thoát khđi Viđt Nam đ nhng giây phút cuđi cùng. Tôi dđt xe đđp đđi xa hđn vđ phđi Đđng Nguyđn Huđ, vòng vđ Lê Lđi rđi Hàm Nghi. Không biđt cđ nh tđđng đ nhng nđi khác có giđng nhđ quđng đđđng tôi đđi qua hay không? Quân phđc, quân trang, súng đđn nđm ngđn ngang đđy đđđng. Có vài binh sĩ chđ còn trên thân thò cái áo thung, quđn xà-lođng, chân đđt...thò t thò u đđi vđ mọt phđđng trđi không nhđt đđnh! Tôi biđt nhng ngđđi binh sĩ đó không có gia đđnh đ Sài Gòn hođc vùng lân cđn. Tôi đã bđng giđn khi thò y vài nét mọt vđi ánh mọt khinh bđ ném vđ nhng ngđđi binh sĩ vô phđđc đó! Tôi cũng rđt cđm đđng khi thò y có nhng ngđđi, đđc biđt là các bà cđ đã đem quđn áo cũ tđng cho hđ! Chđ trong giây phút ngđn ngđi, tâm tình cđ a tôi đã phđi thay đđi đôi lđn vì chđng kiđn cái cđnh đau lòng, không phđi chđ dành riêng cho các binh sĩ đó, mà đó là hình đđnh thê thđm cđ a dân tđc Viđt Nam. Tôi quay đđi vđi đôi chân nđng trĩu, chiđc xe đđp tôi đang đđt trđ nên cđng kđnh, tđ tđđng cđ mđi xoay quanh lođi ngđđi chđ biđt lđy lđi danh làm lđ sđng nên tình cđm cđ a hđ chđ là cái bàn tính vđi nhiđu cđt sđ.

Lođi ngđđi chđ biđt lđi danh đó đã tđp tay mafia viđt cđng thò t hđu hiđu trong chiđn tranh, nay lđi đđn lđi cho mafia viđt cđng thành công trong các chiđn đđch đàn áp, bđn cùng hóa nhân dân miđn Nam nhđ “chiđn đđch đánh tđ sđn mđi bđn” v.v...cùng vđc đđt nđn móng thđng trđ tđi miđn Nam Viđt Nam. Chúng cũng đóng vai trò chđ đđđm đđc lđc và trđ thành nhng “tà-lđt” cho các giđi chđc mafia viđt cđng trong các cuđc áp phe, môi giđi...đđ mđi thò “thđđng vàng hđ cámm” miđn sao có...tđn và chđ đđa. Giđ đây, chúng cũng đã xuđt hiđn đ hđi ngođi vđi nhng trò chđi “mđi” có vđ hiđn hòa hđn nhđ: Thi hành nhng chđ thđ ngđm cđ a các tòa đđi sđ mafia viđt cđng, làm ăn chia chác vđi các tòa đđi sđ trong các đđch vđ du lđch “hđđng đđn đđng bào vđ thăm quđ hđđng”, chuyđn tđn vđ Viđt Nam nhng “ăn tđn đđu theo tđ lđ %”. Vđ giáo đđc: Núp đđđi chiêu bài báo chí đđ quđng bá chđđng trình giáo đđc cđ a mafia viđt cđng, theo cái kiđu “i ngđn, i dài” cho đúng vđi cung cách viđt cđ a hđ Hđ, thđnh thođng “chđt vào” mọt chuyđn ngđn ca tđng, tán đđđng chđ đđ mafia viđt cđng là đđu vđt, là “đđy tình ngđđi” đã giáo huđn đđđc nhng tên “ngđy” chuyên giđt ngđđi thành ngđđi tđt!!! Tài giđi hđn nđ a là đđđđi sđ lãnh đđo cđ a các ‘me-sđ’ “đđnh cao trí tuđ loài ngđđi”, nđđc Viđt Nam ngày nay dùng phi cđ “đđ rđi lúa...sđ”, đđn mùa gđt thì “hàng nđ a trăm chiđc máy gđt đđp liên hđp màu đđ tđđđi, dàn ngang, cách đđu trăm thđđc, cùng đđng lođt tđn vào biđn lúa...” (truyđn ngđn Đđm Sao cđ a Lý Lan đđng trên báo Diđn Đđn sđ 5, tháng 4. 1999, phát hành tđi Luân Đđn, Anh Quđc). Chu choa, đđc thò y “hđ hđi không phđn khđi tđ nào...vđ muđn mù luôn cđ đôi mọt, trí óc rđi lođn lũng tùng phềng...” bđi phđi lđm nhđm tính mãi mà không ra đáp sđ cđ a bài toán: Nđ a trăm chiđc máy gđt đđp màu đđ tđđđi, dàn ngang cách đđu trăm thđđc = tôi không hình dung đđđc, phđi nhđ con cháu tính hđ

mọi có đáp số, xin quý vị chú ý bản thu được của “heart attack” trước khi đi c..., là 5000 th... đúng cái đó dài cả ông T... (ch... bà N... Oa) đến nh... y... tam giác... ng... sông H... Ng. Nh... v... y, n... c... Vi... t Nam ngày nay còn giàu có hơn cả n... c... “C... Hoa” mà c... dù đi t... đại cả Vi... t Nam chỉ... b... ng 1/30 cả n... c... “C... Hoa”, k... ngh... thì n... c... “C... Hoa” đã lên thăm Cung H... ng còn vi... t c... ng thì đi xu... ng thăm Q... y S... d... i Đ... a Ng... c... v... y mà cũng có máy bay “đi r... i lúa... s...” giàu th... t. Có m... t đi... u đáng buồn là ông chỉ... bút t... Di... n Đ... n d... u không cho bi... t: Nh... vào “đ... ng ngo... i t... n... ng” cả bà con t... n... n c... ng s... n g... i v... c... u đối cho thân nhân, bè... b... n cùng t... n đ... u t... “xây đ... ng xã h... i ch... nghĩa” cả các v... coi l... ng tâm là món hàng... xa x... ph... m nên cái ch... đ... mafia m... i t... n t... i đ... “đ... đ... u c... i c..., b... t m... t, b... t m... m, bóp h... ng nhân dân Vi... t Nam”, s... n xu... t lo... i truy... n ng... n ki... u “tuyên truy... n r... ti... n” mà ông chỉ... bút đã “h... h... i ph... n kh... i” cho đảng l... e thiên h... . Có l... ông chỉ... bút và “masters” cả ông ta cho r... ng ki... n th... c cả ng... i Vi... t h... i ngo... i quá b... t nên đã “múa g... y v... n hoang”? Th... t t... i nghi... p cho nh... ng ng... i vì b... i danh tr... thành “mù” mà không bi... t mình mù! Ch... a h... t, đ... ng mafia còn đang đ... trừ “hai k... ho... ch... n, th... c t... n đ... đ... ng tình hình hi... n t... i đòi h... i”, và s... ph... i th... c hi... n cho b... ng đ... c vì t... m m... c quan tr... ng cả nó, đ... nh... ng nhà giáo đ... c cả h... ph... bi... n r... ng rãi vào t... p th... ng... i Vi... t t... n n c... ng s... n h... i ngo... i.

1) Đ... ng đ... trừ dùng phi... c tr... c thẳng ch... trâu, bò đi ăn c..., sáng đi chi... u v... .

2) Đ... ng cũng đ... trừ lừa h... t “kh...” n... núi r... ng mi... n B... c và Tr... ng S... n v... d... y ngôn ng... Vi... t cùng vi... t ti... ng Vi... t theo “f... ng pháp k... nh k... ch...” cả H... chí M... n, đ... chúng s... m thành ng... i vì đ... ng ph... i chu... n b... s... n sàng thay th... nh... ng con ‘kh... già khi chúng theo chân “bác” đi h... u h... Mác-Lê”, chỉ “wait” chúng nó theo ki... u lý lu... n cả Mác thì ph... i m... t đ... n 3 tri... u năm, lâu quá! Ho... c th... nh tho... ng cho đảng m... t bài báo ch... ng c... ng nh... ng khi đ... c k... thì m... i th... y là ca t... ng “tài đ... c cả H... và bè... lữ” v.v... T... o ra nh... ng th... n t... ng ch... ng c... ng gi... đ... vô hi... u hóa tình th... n ch... ng c... ng cả t... p th... ng... i Vi... t t... h... i ngo... i... Và, n... u chúng ta c... n th... n l... u ý thì s... phát hi... n đ... c lo... i ng... i này cũng không khó khăn l... m.

Tôi đã may mắn gia nh... p t... p th... t... n n c... ng s... n đ... nh cả n... c ngoài. Sau m... t th... i gian dài v... t l... n v... i nh... ng khó khăn trong vi... c xây đ... ng l... i cu... c đ... i, gi... đây cu... c s... ng cũng đã n... đ... nh. Cu... c s... ng đã n... đ... nh không có nghĩa là mang nh... ng cái tên Williams, Davis, Sylvia v.v... N... c Vi... t Nam còn đó, gia đình, bè... b... n còn kia và l... ng tâm còn đây. Nh... ng cái “còn” là đ... ng l... c thúc đ... y, không ph... i ch... riêng tôi, mà là cả t... p th... ng... i Vi... t t... n n c... ng s... n h... i ngo... i đã, đang và s... ti... p t... c theo đ... i con đ... ng đ... u tranh cho n... c Vi... t Nam có đ... c m... t n... n dân ch... t... do th... c s..., m... t n... c Vi... t Nam mà nh... ng ng... i lãnh đ... o sau này ph... i có t... m ki... n th... c t... i thi... u v... “tôn tr... ng nhân quy... n”, m... t n... c Vi... t Nam mà ng... i dân nh... n th... y là cả mình, đáng hy sinh m... ng s... ng cả mình đ... b... o v..., chỉ không ph... i m... t n... c Vi... t Nam mà già, trẻ, bé, l... n k... c... “cây c... t đ... n” cũng mu... n đi nh... hi... n t... i. Đây không ph... i là gi... c m... mà là m... t th... c t... đòi h... i m... i ng... i ph... i chung vai xây đ... ng, n... u ai còn nghĩ mình là ng... i Vi... t Nam v... i... c v... ng nhìn th... y đ... t n... c v... n mình, xin đóng góp vào cu... c đ... u tranh tùy theo kh... năng s... n có cả mình. Đ... t n... c không bao gi... t... ch... i nh... ng s... đóng góp đáng quý và h... u ích cả m... i ng... i công dân.

Vào nh... ng năm cu... i cùng cả th... k... hai m... i, ng... i nông dân Vi... t Nam... các T... nh Thái Bình mi... n B... c, Đ... ng Nai mi... n Nam v.v... đã can đ... m đ... ng lên đòi “quy... n s... ng” đ... i đ... ng th... c “ch... ng tham ô cả quy... n cả t... p đoàn mafia vi... t c... ng”. Bi... n cả đó vô cùng quan tr... ng vì nó báo hi... u b... c kh... i đ... u cho m... t cu... c cách m... ng dân ch... t... do trong t... ng lai. Đ... c l... i l... ch... s..., Vi... t Nam là m... t n... c nông nghi... p, 90% ng... i dân Vi... t Nam s... ng v... ngh... nông. C... m... i l... n ng... i nông dân đ... ng lên là m... t tri... u đ... i ph... i s... p đ... . Ngày nay, tuy... vào th... i đ... i k... thu... t, tin h... c... nh... ng n... c ta v... n còn 70, 80% dân s... s... ng v... ngh... nông thì bi... n cả đó là ti... ng

chuông báo hiều ngày tàn đời với chòm đũa mafia chúng còn bao xa. Có lẽ cũng hiều đũa c nhữ
vậy, bọn đũa lãnh tụ p đoàn mafia viết c chúng đang dùng h t quy n l c, b o l c trong tay đũa đàn
áp d p t t s ch chúng đ i đó, cùng lúc bọn tay sai c a chúng h i ngo i gia công ru ng t p th
chúng ta b ng nh ng lu n đ i u, lý lu n...m i nghe thì nh là m t vi c thông th ng không đáng
quan tâm vì n c nào l i ch ng có nh ng khó khăn, “chính ph ” cũng đã gi i quy t n th a
b ng cách th a m n m i yêu c u c a ng i nông dân (?). Nh ng th c t thì khác h n, chúng
cũng đã chu n b con đũa ng “ch y” b ng cách chuy n ti n cho con cái c a chúng đang sinh
s ng, ho c đ i i hình th c “du h c” h i ngo i! Chúng ta đã th y m t s cô chiêu, c u
m...tu i đ i m i n t m t mà đã có trong băng hàng 5, 7 ch c tri u đô, ăn ch i th t đúng “m t”,
th t x ng danh là con cái c a các “trùm mafia” viết c ng!

T i Âu Châu và di n đàn Liên Hi p Qu c, Ph m văn Đ ng và Đinh bá Thi đ ng tuyên
b : “Nh ng ng i t n n Vi t Nam. Đàn ông thì tr m c p. Đàn bà là đ đ i m. Vì l i bi ng lao
đ ng Xã H i Ch Nghĩa nên b n c ra đ i”. Sau đó, m t lo t các gi i ch c cao c p đ ng mafia
trong n c cũng tuyên b t ng t v i báo chí qu c t m i khi h đũa c ph ng v n. “Chúng ta
nghĩ nh th nào và có còn nh hay không v l i tuyên b đó?” Ch c cũng có ng i đã quên
nên m i có cái vi c đem ti n và chuyên môn v “xây đ ng xã h i ch nghĩa”. Hai nhà kinh tài t
n n c ng s n đ nh c i Âu Châu...ph n kh i mang ti n v đ u t ! Không bi t làm ăn, chia
chác, mua chu c, đút lót nh th “mô”...Cu i cùng thì b b t và tài s n b t ch thâm vì t i...quá
kh c a các v này là...ch ng c ng! R t may m n, m t v có l gi nh i m v “ch y áp phe
phía bên ngoài” nên không có m t i Vi t Nam...dĩ nhiên là không v ng vòng lao lý! Đ ch ng
t cho thiên h bi t là h luôn luôn làm ăn h p pháp và có s c m nh pháp lý qu c t h tr , ông
li n mang “lu t s qu c t ” v Vi t Nam đ tìm cách “c u b ”.

Hành đ ng Có n m trong ch n m i bi t ch n có r n! Ng i dân mi n B c đã di n t v
nh ng con “r n mafia” này b ng c m t r ng thi phú văn ch ng. ở đây, tôi xin phép đũa c
m n câu ‘th ’: “S a sai r i l i s a sai. Sai thì c s a, s a thì c sai”. Có l cho r ng ng i t
n n c ng s n h i ngo i ch a bi t cái màn này, nên các đũa lãnh mafia đem “cái m ng này ra
s d ng”. Đ ng, Thi...đã m t sát ng i t n n c ng s n h i ngo i thì làm cách gì đ “s a
sai”? L i đ ng chính sách “đ i m i”, bọn đũa lãnh mafia âm th m “s a sai” b ng cách cho ban
nh c ch i “đ i u valse” l l t, ve vu t và thay đ i cách g i ng i Vi t t n n c ng s n h i
ngo i. Cái “đ u” nh t c a cách g i này là Đ M i đã g i chúng ta: “Khúc ru t xa ngoài ngàn
đ m”. “khúc ru t xa là khúc ru t dài...là đ i tr ng ph n cu i...t c là n i ch a...c t.” V y mà
cũng có ng i h y h ng, t ng b cho là đ ng mafia đã t tình anh em ho c “chính tr h n:
Đ ng mafia t thái đ hòa gi i hòa h p”. Đ ng th i chúng còn nghĩ chúng ta là: Khúc ru t đ ra
đô la bay xa ngàn đ m...Ch c n úm-ba-la đôi ba l i g i thì đô la bay vào đ y túi c a chúng
ngay, t i gì không ch i! M t công đôi vi c, đ hu và vui v c làng, tôi h t đô la anh v thăm
gia đình, bè b n và có ch ăn ch i x l ng ki u “nh t đ đ v ng”...chung v n làm ăn v i
chúng tôi v.v...Và, n u chúng tôi có n i c n h ng “chôm và t ch thâm tài s n c a các anh” thì
ráng mà ch u...vì đó không ph i là l i c a chúng tôi, mà l i c a cái g i “lu t r ng”. Đó ch là
v n đ có tính cách “x u x u”, còn v n đ “đ i đ i” thì c n ph i “th ph i” b n “ng y” xem
ph n ng c a chúng ra sao! Tr n Tr ng treo c “đ nh máu v i ngôi sao vàng...khè” và hình
c a “khô lâu lão quái H chí M n” Los Angeles xem bà con “ng y” welcome nh th nào? Bà
con “ng y” đã chào đón “khô lâu lão quái H chí M n” th t t n tình. Kh i đ u vài ch c tên
“ng y”, lên vài trăm, vài ngàn và vài ch c...ngàn! V i r ng C Vàng Ba S c Đ và bi u ng đ
đ o cũng x m t ! Đ ng chí, đ ng ch oé đành ph i th t v i. B n mafia t b o v i nhau r ng:
“Đ ng lo, thua keo này bày keo khác vì s t ‘Khô lâu lão quái H chí M n’ đã truy n l i cho
chúng ta ‘b u b i’. Sai thì c s a, s a thì c sai!”

Hôm nay cũng tháng tư, nhưng tháng tư của năm 2000, nghĩa là hai mươi lăm năm đã qua. Hai mươi lăm năm với bao thay đổi, khổ đau mà dân tộc ta vẫn gánh chịu. Tiếc đời: Địch lập, tội do, dân chết, lầm no, hạnh phúc...là dành riêng cho lũ chóp bu mafia Việt cộng và gia đình của chúng, ai đòi hỏi hoặc đứng vào thì sẽ có "luật rừng" của chúng để phó. Dân tộc Việt Nam cũng có những việc và những bao dân tộc tiến bộ khác trên thế giới, và đã phải trả giá quá đắt bằng xương máu...những việc hoàn tay trắng bởi một bên những vong bên đang tìm kiếm lãnh đạo để tiến bộ. Tuy nhiên, dù có nhu cầu khó khăn nhưng không có nghĩa là tuyệt đối những hy vọng, miễn là đứng để một niềm tin và can đảm để đi đến với kẻ thù. Nhưng thời hạn trước đã đến rồi thì mọi người trong sáng thế gian qua, thì thế gian này chúng ta sẽ là những người tiếp nối cho đến ngày thành công.

Hôm nay là tháng tư, tôi hình dung như là những người mất trong cái quán cà-phê như bé của một buổi sáng hai mươi lăm năm về trước. Một sự nguỵ đã vào vào lòng để tất cả các trẻ từ cái tuổi, trong đó có anh bạn của tôi nói câu:"Tao không biết cuộc đời của tôi mình sẽ đi về đâu?" Một sự nguỵ yên lòng bên đứng. Một sự điên rồ của hai người trong đó có tôi. Còn anh bạn của tôi nói câu:"Chỉ tranh đã kéo dài gần hai mươi năm. Bây giờ mọi thứ sẽ hòa bình!". Đang sự mất cuộc đời và tất cả những việc đôi mất gần mù lòa, thân thể bị liệt mất bên vì hậu quả của những trận đòn tra tấn và gần 12 năm tù không lý do. Còn bà chủ quán cà phê cũng đã qua đời sau trận đánh "tổn thất bên" của những người "anh em phía bên kia". "Biết ra sao ngày sau", bây giờ thì mọi người đều biết! Lối hành động của nhau một ngày thích hợp và vui tươi hơn không bao giờ thành! Xin kính tặng lại họ đó cho quê hương để tiến bộ và những thời hạn đi sau. Hôm nay, tôi viết những dòng này, dù hiểu rằng những người để để để trong bài sẽ không bao giờ có cơ hội để để để. Nhưng tôi cần viết, viết để gửi tới tất cả mọi người và thời hạn tâm của tôi vẫn luôn nhớ đến những người bên vào buổi sáng sớm để để để đó của lịch sử : NGÀY 30.4.1975!